

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919205119
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6919205119.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudkyň Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Amy Odalošovej, v spore žalobcu Poľnohospodárske podielnícke družstvo so sídlom v Králi, so sídlom 980 45 Král č. 76, IČO: 00 201 855, právne zastúpeného JUDr. Mgr. Viktorom Balákom, advokátom, so sídlom Povstania 15, 979 01 Rimavská Sobota, proti žalovaným 1/ RB production Trnava s.r.o., so sídlom ul. Vysoká 6786, 919 34 Biely Kostol, IČO: 31 432 352 a 2/ J. Q., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom L. XXX/X, XXX XX Z., obaja právne zastúpení JUDr. Evou Füköovou, advokátkou, so sídlom Hviezdoslavova 3, 979 01 Rimavská Sobota, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/46/2019-103 z 11. januára 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu o p r a v u j e tak, že v prvom výroku nesprávne uvedený text v znení: „pod č. V90/2017“ sa nahrádza správnym textom v znení: „pod č. V 902/2017“.

II. Rozsudok okresného súdu v znení opravy v prvom výroku p o t v r d z u j e .

III. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania (druhý výrok) m e n í tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

IV. Žalovaní 1/ a 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom určil, že kúpna zmluva uzavretá dňa 10. 04. 2017 medzi žalovaným 1/ ako predávajúcim a žalovaným 2/ ako kupujúcim, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Rimavská Sobota, katastrálnym odborom pod č. XXX je v časti, kde bola prevedená nehnuteľnosť vedená na LV č. XXX k. ú. Q. ako E-KN parc. č. XXX, orná pôda vo výmere 49 069 m², spoluvlastnícky podiel 3/80 neplatná (prvý výrok). Žalobcovi priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté prvoinštančným súdom samostatným uznesením (druhý výrok).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku poukázal na usmernenie obsiahnuté v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu č. k. 12Co/5/2021-84 zo dňa 19. 08. 2021, ktorým bol zrušený jeho prvý rozsudok v tejto veci a následne citoval § 40a a § 140 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a tiež § 131 a § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastrí nehnuteľností konštatujúc, že po doplnení dokazovania v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu dospel k záveru, že žalobcom podaná žaloba má svoj základ v ust. § 137 písm. d) CSP

a je spôsobilým prostriedkom na odstránenie právnej neistoty a teda kladný určovací výrok rozsudku bude tvoriť podklad pre vyznačenie stavu pred neplatným právnym úkonom v katastri nehnuteľností v zmysle § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona. Prvoinštančný súd mal ďalej za preukázané, že žalovaný 1/ ako predávajúci a žalovaný 2/ ako kupujúci uzavreli dňa 10. 04. 2017 kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol okrem iných aj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 3/80 z nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXX k. ú. Q. ako E-KN parc. č. XXX orná pôda o výmere 49.069 m² a vklad tejto zmluvy bol povolený Okresným úradom Rimavská Sobota, katastrálnym odborom, pod č. L dňa 17. 05. 2017. Žalobca sa listami zo dňa 10. 07. 2019, ktoré adresoval žalovaným 1/ a 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolal neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy, a to vzhľadom na ust. § 140 Občianskeho zákonníka. Tieto listy boli žalovaným 1/ a 2/ doručené dňa 12. 07. 2019. Prvoinštančný súd potom uzavrel, že žalovaný 1/ previedol kúpnu zmluvou žalovanému 2/ uvedený spoluvlastnícky podiel bez toho, aby ho ponúkol na predaj žalobcovi ako podielovému spoluvlastníkovi a nebolo sporné (a žalobca to preukázal aj listinnými dôkazmi), že sa dovolal neplatnosti právneho úkonu v zmysle § 40a OZ. Vo vzťahu k obrane žalovaných 1/ a 2/ poukázal prvoinštančný súd na to, že ust. § 4, § 5 a § 6 zákona č. 140/2014 Z. z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku boli s účinnosťou od 11. 02. 2019 zrušené nálezom Ústavného súdu SR publikovaným pod č. 33/2019 Z. z. a teda v čase dovolania sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy žalobcom už uvedený zákon tieto ustanovenia neobsahoval a preto na prevod spoluvlastníctva poľnohospodárskeho pozemku nemohli byť tieto aplikované s tým, že v každom prípade bolo potrebné zachovať postup v zmysle § 140 OZ. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal plnú náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/, ktorí vo veci úspech nemali.

3. V zákonnej lehote podali proti rozsudku odvolanie žalovaní 1/ a 2/. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd zmenil rozsudok prvoinštančného súdu a žalobu zamietol s tým, že rozhodnutie o trovách konania ponechávajú na úvahu odvolacieho súdu.

4. Žalovaní 1/ a 2/ v odvolaní namietali, že prvoinštančné rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci v tom zmysle, že žalobca sa domáhal určenia neplatnosti časti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 10. 04. 2017, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu na poľnohospodárskom pozemku a žalovaný 1/ previedol svoj podiel na žalovaného 2/ v súlade s § 4 ods. 1 zákona č. 140/2014 Z. z. účinného v čase podpisu uvedenej kúpnej zmluvy, nakoľko žalovaný 2/ bol v čase prevodu podielu osobou, ktorá vykonávala poľnohospodársku výrobu ako podnikanie najmenej 3 roky pred dňom uzavretia zmluvy o prevode vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku v obci, v ktorej sa poľnohospodársky pozemok nachádza a v neposlednom rade bol i spoluvlastníkom prevádzaného poľnohospodárskeho pozemku s podielom o veľkosti 1/120 na základe kúpnej zmluvy č. XX.zavkladovanej dňa 30. 01. 2017. Podľa žalovaných v čase podpisu zmluvy nedošlo zo strany žalovaného 1/ k porušeniu zákonného predkupného práva žalobcu, pretože ani pri vyvinutí najväčšieho úsilia nemohli predpokladať, že nálezom Ústavného súdu SR č. 33/2019 účinným až dňom 11. 02. 2019 budú zrušené § 4, § 5 a § 6 citovaného zákona. Podľa žalovaných, ak zákon o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku v čase podpisu kúpnej zmluvy obsahoval odlišnú právnu úpravu ako Občiansky zákonník, majú a mali ustanovenia uvedeného zákona o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku prednosť pred ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ak potom prvoinštančný súd poukázal na to, že predmetným nálezom boli zrušené dotknuté ustanovenia zákona o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a v čase dovolania sa relatívnej neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy žalobcom už zákon neobsahoval tieto ustanovenia v dôsledku čoho na prevod podielu nemohli byť aplikované a v každom prípade bolo potrebné zachovať postup podľa § 140 OZ, tak s týmto právnym názorom nesúhlasia, pretože prvoinštančný súd mal posudzovať kúpnu zmluvu (a jej neplatnosť) z hľadiska času, kedy bola uzavretá a nie podľa toho, kedy sa žalobca začal dovolávať relatívnej neplatnosti časti kúpnej zmluvy. Navyše, ak aj došlo označeným nálezom k zrušeniu dotknutých ustanovení zákona o nadobudnutí vlastníctva k poľnohospodárskemu pozemku, bolo povinnosťou prvoinštančného súdu zaoberať sa ochranou žalovaného 2/ ako dobromyseľného nadobúdateľa, a to o to viac, že v čase uzavretia zmluvy konal dobromyseľne pri splnení vtedy platných a účinných zákonných ustanovení a preto musí požívať súdnu ochranu. Prvoinštančný súd bol po zrušení jeho prvého rozhodnutia viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a mal sa zaoberať v prvom rade otázkou, či došlo alebo nedošlo v čase podpisu kúpnej zmluvy k porušeniu predkupného práva, pričom už na prvom pojednávaní po vrátení veci odvolacím súdom apelovali na skutočnosť, že nedošlo v tomto prípade k porušeniu zákonného predkupného práva s odkazom na § 4 citovaného zákona, ktorý

bol účinný a platný v čase podpisu spornej kúpnej zmluvy. Ak potom došlo k stretu princípu ochrany dobrej viery nadobúdateľa na strane žalovaného 2/ a princípu ochrany práv spoluvlastníka na strane žalobcu, bolo úlohou súdu prihliadnúť na princíp všeobecnej spravodlivosti, pretože nemôže byť na ujmu skutočnosť, že nálezom Ústavného súdu SR č. 33/2019 boli dotknuté ustanovenia zákona zrušené. Podľa žalovaných je teda rozhodnutie prvoinštančného súdu arbitrárne, prekvapivé a bez náležitého odôvodnenia, založené na nesprávnom právnom posúdení veci, kedy prvoinštančný súd dospel na základe predložených dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

5. Žalovaní 1/ a 2/ tiež vytýkali prvoinštančnému súdu, že nesprávne rozhodol o náhrade trov konania, pretože žalobca až na prvom pojednávaní po ich písomných podaniach ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie zobral žalobu v prevažnej časti späť a predmetom sporu zostal len prevod spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 3/80 k pozemku evidovanému na LV č. XX.XXX, k. ú. Q. ako E-KN parcela č. XXX orná pôda o výmere 49.069 m². Preto žalobca nemohol mať v konaní úspech 100 %. V neposlednom rade mal prvoinštančný súd aplikovať § 257 CSP vzhľadom na špecifickú genézu prípadu, v ktorom nemôžu niesť zodpovednosť za následky z dopadu predmetného nálezu Ústavného súdu SR na právne vzťahy.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ navrhol rozsudok potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Podľa žalobcu je výklad prezentovaný žalovanými v odvolaní nesprávny. V ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 140/2014 Z. z. je poznámka pod čiarou označená ako č. 10 a táto odkazuje na § 140 OZ, čo znamená, že ak spoluvlastník chcel previesť svoj spoluvlastnícky podiel, musel sa riadiť reguláciou § 140 OZ, teda v rámci predkupného práva musel svoj spoluvlastnícky podiel ponúknuť ostatným spoluvlastníkom. Zmluva, ktorou došlo k spornému prevodu bola uzavretá dňa 10. 04. 2017, zavkladovaná dňa 17. 05. 2017 a žalovaný 2/ bol v tej dobe spoluvlastníkom na predmetnej nehnuteľnosti a preto mal žalovaný 1/ povinnosť v rámci § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 140/2014 Z. z. a ust. § 140 OZ ponúknuť svoj spoluvlastnícky podiel v rámci predkupného práva aj ostatným spoluvlastníkom, pričom žalovaný 1/ sám potvrdil, že takto nepostupoval.

8. V dôsledku odvolania žalovaných 1/ a 2/ krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie čiastočne (v prvom výroku) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a čiastočne (v druhom výroku) podľa § 388 CSP zmenil.

9. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, po právnej stránke vec posúdil správne a svoje rozhodnutie aj adekvátnym spôsobom odôvodnil. Žalovanými podané odvolanie preto nebolo v merite veci dôvodné. Aj odvolací súd je toho názoru, že uzavretím kúpnej zmluvy datovanej dňom 10. 04. 2017 medzi žalovaným 1/ ako predávajúcim a žalovaným 2/ ako kupujúcim došlo k porušeniu predkupného práva žalobcu podľa § 140 OZ ako podielového spoluvlastníka nehnuteľnosti vedenej na LV č. XX.XXX k. ú. Q. ako E-KN parc. XXX orná pôda o výmere 49.069 m² a preto kúpna zmluva je čiastočne neplatnou podľa § 40a OZ v spojení s § 41 OZ, ako to žiadal vysloviť žalobca.

10. V konaní nebolo sporné, že podielovými spoluvlastníkmi tejto nehnuteľnosti boli v čase prevodu tak žalobca, ako aj žalovaní 1/ a 2/, avšak bolo preukázané (a žalovaní 1/ a 2/ ani opak netvrdili), že žalovaný 1/ ako prevádzajúci podielový spoluvlastník neponúkol svoj spoluvlastnícky podiel o veľkosti 3/80 žalobcovi ako jednému z podielových spoluvlastníkov. Táto povinnosť pritom žalovanému 1/ ako prevádzajúcemu podielovému spoluvlastníkovi vyplývala z § 140 OZ, podľa ktorého ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe. Právna teória aj judikatúra (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované ako R 49/2010) sa zhodujú v tom, že v prípade prevodu spoluvlastníckeho podielu na inú než blízku osobu je potrebné v zmysle ust. § 853 ods. 1 OZ analogicky postupovať podľa ust. § 602 a nasl. OZ a teda pri prevode spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti musí podielový spoluvlastník ponúknuť najskôr svoj podiel na odkúpenie písomnou formou ostatným spoluvlastníkom. V prípade, že podielový spoluvlastník nerešpektuje tento postup, poruší tým predkupné právo ostatných spoluvlastníkov, ktorí sa môžu domáhať od nadobúdateľa podielu, aby im podiel ponúkol na predaj alebo im predkupné právo

zostane zachované. Treťou možnosťou je, že opomenutí spoluvlastníci sa budú domáhať relatívnej neplatnosti zmluvy, ktorou bol spoluvlastnícky podiel prevedený na tretiu osobu čo im umožňuje znenie § 40a Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje, že ak ide o dôvod neplatnosti podľa § 140 Občianskeho zákonníka, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa osoba dotknutá právnym úkonom jeho neplatnosti nedovolá.

11. Popísaný postup žalovaný 1/ nedodržel a preto sa žalobca opodstatnene svojimi listami zo dňa 10. 07. 2019 (ktoré boli žalovaným 1/ a 2/ doručené dňa 12. 07. 2019) dovolal relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy v zmysle § 40a OZ v časti, v ktorej bol na žalovaného 2/ prevedený spoluvlastnícky podiel o veľkosti 3/80 k nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXX k. ú. Q. ako E-KN parc. č. XXX orná pôda o výmere 49.069 m². Prvoinštančný súd teda správne vyslovil, že kúpna zmluva je v časti prevodu tohto spoluvlastníckeho podielu neplatná, čím z procesného hľadiska nadviazal na záväzný právny názor vyslovený odvolacím súdom už v predchádzajúcom rozhodnutí v tejto veci, podľa ktorého je žalobcom podaná žaloba vhodným právnym prostriedkom na odstránenie právnej neistoty v zmysle § 137 písm. d) CSP v spojení s § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona. Prvoinštančný súd iba vo výroku napadnutého rozhodnutia uviedol zrejmu nesprávnosť spočívajúcu v tom, že sporná kúpna zmluva bola zavkladovaná pod č. XX., hoci správne označenie vkladového konania je č. V XXX/XXXX (ako to správne prvoinštančný súd uviedol v 15. odseku odôvodnenia svojho rozhodnutia) a preto odvolací súd postupom podľa § 224 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP tento nedostatok opravil.

12. Pokiaľ ide o jednotlivé odvolacie námietky žalovaných 1/ a 2/, že teda nedošlo k porušeniu predkupného práva žalobcu vzhľadom na skutočnosť, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy datovanej dňom 10. 04. 2017 platili ust. § 4 až § 6 zákona č. 140/2014 Z. z., odvolací súd uvádza, že táto argumentácia nie je správna z dvoch dôvodov. Po prvé, žalovaní si mylne vykladajú ust. § 4 ods. 1 cit. zákona a po druhé, vzhľadom na právne účinky derogačného nálezu Ústavného súdu SR publikovaného pod č. 33/2019 Z. z. nemožno označené ustanovenia zákona vôbec v tomto prípade aplikovať.

13. Z ust. § 4 ods. 1 zákona č. 140/2014 Z. z. už pri jeho gramatickom výklade jasne vyplývalo, že prevod (spolu)vlastníctva k poľnohospodárskemu pozemku nebol vyňatý spod povinnosti prevádzajúceho rešpektovať predkupné právo ostatných jeho podielových spoluvlastníkov. Toto ustanovenie totiž len definovalo prípady, kedy prevádzajúci nemusel použiť osobitný postup prevodu poľnohospodárskeho pozemku podľa § 4 ods. 3 až 10 a podľa § 5 a § 6, ale nijak ho nezbavovalo povinnosti rešpektovať predkupné právo spoluvlastníkov podľa § 140 OZ. Dôkazom toho je nielen odkazová norma pod č. 10 v ust. § 4 ods. 1 písm. b) cit. zákona, ale aj dôvodová správa k zákonu, podľa ktorej „Návrh zákona tiež rešpektuje predkupné právo upravené v § 140 Občianskeho zákonníka ako aj dedičské právo.“. Inými slovami, prvoinštančný súd správne poukázal na to, že hoci sa jednalo o prevod spoluvlastníckeho podielu k poľnohospodárskemu pozemku, aj v takom prípade bolo potrebné dodržať postup týkajúci sa predkupného práva podľa § 140 OZ. Teda najskôr bolo treba, aby žalovaný 1/ ponúkol svoj podiel všetkým podielovým spoluvlastníkom vrátane žalobcu a pokiaľ by títo oň záujem nemali, až potom ho mohol platne previesť na žalovaného 2/. Tomu tak v danom prípade nebolo.

14. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že ust. § 4 až § 6 zákona č. 140/2014 Z. z. stratili účinnosť dňom 11. 02. 2019, kedy bol pod č. 33/2019 Z. z. publikovaný v Zbierke zákonov nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 20/2014. Podľa zjednocujúceho stanoviska Ústavného súdu SR obsiahnutého v uznesení sp. zn. Plz. ÚS 1/06 z 11. októbra 2006 platí, že hmotnoprávne účinky nálezu ústavného súdu o nesúlade právnych predpisov s ústavou treba vykladať tak, že platia ex tunc, t. j. od začiatku, a to tak vo veciach judikovaných právoplatne pred uverejnením nálezu v Zbierke zákonov, ako aj vo veciach právoplatne neskončených v momente jeho zverejnenia v Zbierke zákonov. Inými slovami, ustanovenie zákona, ktoré bolo nálezom ústavného súdu vyhlásené za nesúladne s ústavou, stráca po márnom uplynutí lehoty podľa čl. 125 ods. 3 tretej vety ústavy platnosť ex tunc, t. j. bolo anulované od začiatku. Na toto ustanovenie zákona sa hľadí, akoby nikdy nebolo platné a tak nikdy nebolo súčasťou právneho poriadku SR a pokiaľ súd rozhoduje v čase, keď už ustanovenie zákona nesúladne s ústavou nie je účinné a platné, t. j. nie je už súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky, nemôže na daný prípad takéto ustanovenie zákona aplikovať bez ohľadu na to, že v čase, keď nárok vznikol bolo ustanovenie platné a účinné.

15. Vzhľadom na uvedené nebolo možné akceptovať názor žalovaných, že postupovali v súlade so zákonom č. 140/2014 Z. z. a že nebolo povinnosťou žalovaného 1/ ponúknuť svoj spoluvlastnícky podiel žalobcovi.

16. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, že prvoinštančný súd neposkytol žalovanému 2/ ochranu v tom zmysle, že tento bol pri nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu od žalovaného 1/ dobromyseľným nadobúdateľom, odvolací súd uvádza, že ust. § 366 CSP limituje možnosť uvádzania nových prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a tieto tzv. novoty v odvolacom konaní, možno v rámci odvolania použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaní 1/ a 2/ si sami zavinieli, že skutkové tvrdenie o dobromyseľnosti žalovaného 2/ neuplatnili ešte pred súdom prvej inštancie a v dôsledku toho odvolací súd podľa ust. § 366 písm. d) CSP na tento prostriedok procesnej obrany uvedený až v odvolaní nemohol prihliadať a ani sa ním zaoberať.

17. Naostatok nebolo možné dať za pravdu žalovaným ani v tom, že by prvoinštančný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočne. Z rozhodnutia je zrejmé, z akých dôvodov rozhodol prvoinštančný súd takým spôsobom, že konštatoval čiastočnú neplatnosť žalovanými 1/ a 2/ uzavretej kúpnej zmluvy, kedy poukázal na § 140 OZ a § 40a OZ, poukázal tiež na procesné súvislosti sporu, na to, že žalovaný 1/ nedodrжал povinnosť ponúknuť svoj spoluvlastnícky podiel žalobcovi ako podielovému spoluvlastníkovi a rovnako sa vysporiadal i s obranou o poľnohospodárskom charaktere prevádzaných nehnuteľností.

18. Odvolací súd z týchto dôvodov rozsudok prvoinštančného súdu v prvom výroku (v znení opravy) potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

19. Prvoinštančný súd o trovách konania rozhodol v zmysle zásady úspechu majúci za to, že žalobca mal v spore plný úspech. Postupoval však nesprávne, pretože na pojednávaní dňa 29. 09. 2020 žalobcom (jeho právnym zástupcom) realizované čiastočné späťvzatie žaloby (v ktorej časti bolo konanie zastavené) znamenalo, že predmetom sporu zostalo vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy len ohľadne prevodu spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 3/80 k pozemku evidovanému na LV č. XX.XXX k. ú. Q. ako E-KN parcela č. XXX orná pôda o výmere 49.069 m². V dôsledku toho odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil výrok o trovách konania v napadnutom rozsudku a aplikujúc ust. § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania vzhľadom na čiastočný úspech tak žalobcu i žalovaných 1/ a 2/, ktorý úspech nie je možné dobre kvantifikovať.

20. Pri rozhodovaní o trovách tohto odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní úspešný žalobca. Preto odvolací súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).